

Safe Path - het verhaal van Rachel

Twee jaar geleden is de 13-jarige Rachel met spoed uit huis geplaatst en naar een gesloten opvang gebracht. Haar moeder kan de ernstige gedragsproblemen van haar dochter niet meer aan. Ze luistert niet, loopt vaker van huis weg en er zijn vermoedens van drugsgebruik. Een heftige periode. Ook voor de vader van het meisje, haar oma en tante die nauw betrokken zijn bij het gezin.

Rachel krijgt een ondertoezichtstelling. Het is haar gezinsvoogd die het gezin aanmeldt voor de pilot Safe Path. De familie van Rachel ziet het meteen zitten. Moeder: “Je wilt alle hulp aannemen die er beschikbaar is. We hebben nooit, op geen enkel moment, hulp geweigerd.”

Inmiddels komen moeder, vader, de tante en oma van Rachel eens in de twee weken bij elkaar voor een bijeenkomst in het kader van Safe Path. Onder begeleiding van Safe Path coach en jeugdzorgwerker Patrick Wasserman en psycholoog Kim van Oorsouw van de Universiteit Maastricht.

Over de bijeenkomsten is iedereen zeer positief. “Elke bijeenkomst starten en eindigen we met ontspanningsoefeningen, zodat we ons kunnen focussen op de reden waarom we bij elkaar zijn”, vertelt moeder. “Dat vind ik persoonlijk erg prettig”.

Het doel van deze Safe Path bijeenkomsten is om jezelf en de ander te leren kennen. Om inzichtelijk te krijgen hoe bepaalde situaties ontstaan. Dat gebeurt onder meer aan de hand van kaarten met begrippen en plaatjes erop. Een soort systeemtherapie. Moeder: “Je kijkt naar je eigen verleden, naar gebeurtenissen, hoe daar mee omgegaan is met als doel om inzicht en begrip te krijgen voor elkaar.” Vader vult aan: “We krijgen ook huiswerk mee. Thuis moeten we ook opdrachten doen zodat we doorgaan waar we tijdens de bijeenkomsten mee bezig zijn.” Tante: “Je moet bijvoorbeeld voor jezelf nagaan hoe jij je voelt als je iets fout doet en afvragen hoe je naar jezelf toe zou reageren. Of als je verdrietig bent, hoe zou je dan willen dat met je omgegaan wordt.” Oma: “Het lijkt zo simpel om je eens iets vaker in andermans schoenen te plaatsen, maar het is vooral heel confronterend en daar leer je van.”

Inmiddels zijn er zo'n tien bijeenkomsten geweest. Altijd zonder Rachel. “Rachel volgt haar eigen programma binnen de instelling waar ze verblijft. ”, vertelt vader, “wij volgen onze begeleiding en zij het hare. We moeten straks voorkomen dat de situatie weer uit de hand gaat lopen. En dit helpt!”

Parallel hieraan loopt de begeleiding van de gezinsvoogd voor Rachel en haar familie. Er zijn doelen opgesteld in het kader van de ondertoezichtstelling en ook daar moet aan gewerkt worden. Safe Path is hierin extra ondersteunend.

Daarnaast is er ook begeleiding vanuit het gezinshuis waar het meisje woont. Binnenkort gaat Rachel weer thuis bij haar moeder wonen. Moeder verheugt zich enorm, maar beseft dat er ook dan nog hulp nodig is. En die komt er ook. Het gezin zal thuisbegeleiding krijgen en ook de coach van Safe Path blijft de zaak volgen. De familie heeft aangegeven graag een keer per maand bij elkaar te blijven komen en dat zal voorlopig dan ook gebeuren.